

UTSIRA KOMMUNE

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo

" SØRHEIMUTVALGETS " FORSLAG TIL INNTEKSTSYSTEM – HØRINGSUTTAELSE.

Om Utsira kommune

Utsira kommune er en liten øykommune langt ute i havet i Nord – Rogaland. Kommunen har et innbyggertall på 214, og båtturen fra Haugesund tar ca. 1 time og 15 minutt.

Utsira kommune har per dato liten eller helst ingen lånegjeld, og har klart dette gjennom god økonomistyring og en meget stram og kontrollert drift. Tjenestetilbudet er stort sett tilfredsstillende.

Kort om " Sørheim utvalgets" innstilling til nytt inntektssystem

Forslaget til nytt inntektssystem fra Sørheim utvalget har mange gode elementer som vedlagte høringsuttalelse fra Telemarksforskning viser. Formannskapet i Utsira kommune slutter seg enstemmig til denne utredningen. Utsira kommune har i samarbeid med Bokn og Kvitsøy kommuner engasjert Telemarksforskning for å finne en systemisk løsning for småkommuneproblematikken. Telemarksforskning har analysert Sørheim utvalgets inntektssystem, og funnet en løsning for å rette opp uheldige virkninger for mindre kommuner.

Utsira kommune ber Departementet/ Stortinget om å vurdere den foreslåtte løsningen. En slik løsning vil sikre kommuner med mindre enn 2000 innbyggere et fortsatt forsvarlig inntektsnivå og dermed forsvarlige tjenester.

Det er et ønske å få en modell som er langsiktig og som ikke endres ved neste politiske korsveg. Med en egen " pott" merket distriktspolitisk tilskudd, er det fort gjort å justere tilskuddet.

I modellen vi hadde før regionaltilskuddet fikk vi også en fast småkommunetilskudd. **Det er imidlertid viktig at dette tilskuddet blir prisjustert.**

Småkommuner er i en spesiell situasjon. Enten har vi en tjeneste, eller så har vi den ikke. Har vi en tjeneste vil vi få faste kostnader uansett om vi har 1 eller 500 kunder. Dette er staten kjent med og gir derfor i dag både et basistilskudd og et regionaltilskudd. Det springende punkt er størrelsen på denne kompensasjonen. Her gir modell 2 et eksempel på hvordan en mikrokommune som Utsira kan

opprettholde sitt tjenestetilbud også i framtiden. Modellen viser hvordan også småkommuner kan få bærekraft uten at det vil koste staten mer en ca. 38 mill. ekstra i forhold til Sørheim utvalgets innstilling. Modell 2 vil koste staten 33 mill. mindre enn dagens regionaltilskudd.

Utsira kommune mener at innføringen av et særskilt småkommune – og/ eller øykommune (mikrokommuner) tilskudd, kan være en aktuell ” kompensasjonsmodell” . Modellen kan for eksempel utformes slik at alle kommuner som ikke får kompensert regionaltilskuddet helt eller delvis i form av det nye distriktstilskuddet, får utløst et småkommune/ øykommune tilskudd.

Konklusjon

Utsira kommune mener at et nytt inntektssystem i størst mulig grad må ta hensyn til spesielt småkommuner og øykommuner. En øykommune som Utsira med sin beliggenhet langt ute i havet og bare 214 innbyggere pr. dato, har helt spesielle utfordringer, både distrikts – og smådriftsutfordringer. Det foreslåtte inntektssystemet tar ikke hensyn til dette til tross for at Utsira kommune får tildelt midler fra det nye distriktstilskuddet.

Utsira kommune ønsker ikke en kompensasjon gjennom skjønnsmidler slik Sørheim utvalget har antydnet. Vi ønsker et framtidig inntektssystem som tar hensyn til de reelle behov en kommune som Utsira har.

Inntektsnivået for en kommune som Utsira må ikke bli lavere enn dagens inntektsnivå. Utvalgets forslag har noen klare, uheldige omfordelingsvirkninger ved at mange typiske og små distriktskommuner kommer til dels vesentlig dårligere ut enn med dagens system.

Representanter for alle partier i Stortinget har uttalt at kommuner som Utsira kommune (øykommuner) også i framtiden skal bestå som selvstendige og levedyktige kommuner. Ved en eventuell realisering av Sørheim utvalgets forslag slik det foreligger uten et særskilt småkommune – og/eller øykommunetilskudd (som basistilskudd), ser det ikke ut som om dette er mulig.

Vedlagte utredning og foreslåtte systemendring som er utarbeidet av Telemarksforskning kan her være en vei å gå.

24.01.08

Utsira kommune

for *Arne Eide*
Jostein Nilsen
Fung. Ordfører

Vedlegg :

Vedlegg 1: Høringsuttalelse fra Utsira kommune, Telemarksforskning

Vedlegg 2 : Distriktspolitisk tilskudd – alternativ modellutforming sammenlignet med forslaget fra Sørheim - utvalget

Utsira kommune
Pb 63
5547 UTSIRA

Bank 3240.07.19607

Telefon 52 75 01 00 Fax 52 75 01 35

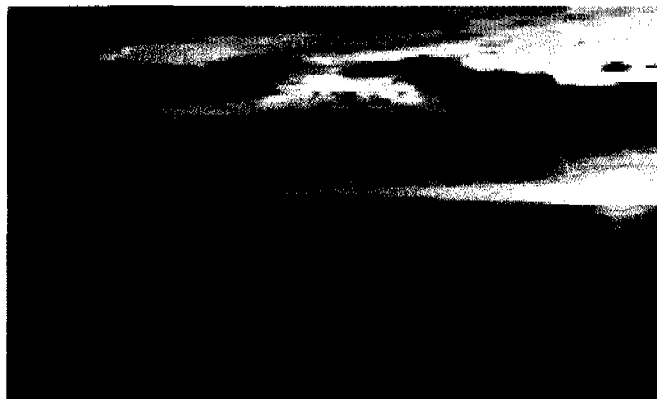
www.utsira.kommune.no

E-post: post@utsira.kommune.no

Høringsuttalelse:

Nytt inntektssystem for kommunene

Innspill fra
Utsira kommune

Øya i havet

HØRINGSUTTAELSE FRA UTSIRA KOMMUNE

Skatteandel og stabilitet/forutsigbarhet i inntektsrammene

Sørheim-utvalget anbefaler at skatteinntektene fortsatt skal utgjøre rundt 50 % av kommunenes samlede inntekter. Utvalget har i sin vurdering av skatteandelen tillagt hensynet til lokal forankring av inntektene og lokaldemokrati stor vekt på bekostning av hensynet til fordeling, forutsigbarhet og stabiliseringspolitikk. Utvalget mener ellers at kommunene bør kunne håndtere usikkerhet rundt skatteinntangen det enkelte år. Sørheim-utvalget ønsker derfor ikke at det skal innføres noen ordning der staten garanterer for deler av avviket mellom anslått og faktisk skatteingang.

Våre kommentarer og anbefalinger:

Stor vekt på lokal forankring oppfattes slik at det skal være en sterk kobling mellom de som betaler skatten, lokale beslutningstakere og brukerne av tjenestene. Vi er i utgangspunktet enig i en slik vektlegging av lokal forankring. Men en høy skatteandel har klare fordelingsmessige konsekvenser. Vi syns derfor det er naturlig å se skatteandelen i sammenheng med graden av inntektsutjevning. Blir det tilslutning til utvalgets forslag om en skatteandel på rundt 50 %, syns vi det bør motsvares av sterkere inntektsutjevning. Utvalget foreslår da også økt inntektsutjevning,¹ samtidig som i alle fall representantene fra regjeringspartiene i utvalget foreslår å avvikle selskapsskatten som kommunal skattekilde. *Vi støtter opp om en slik endring i inntektsutjevningen og at selskapsskatten fullt ut blir statlig.* Hvis disse endringene faktisk blir realisert f.o.m. 2009, syns vi en skatteandel på opp mot 50 % er en akseptabel "lokal finansieringsdel". Kommuneoppleggene i statsbudsjettet kan da f.eks ha som rettesnor at skatteandelen skal tilpasses innenfor en korridor fra 45 % til maksimalt 50 %. Av fordelingsmessige hensyn vil vi gi sterkere støtte til en skatteandel nærmere 45 % enn 50 %. *Vi støtter ellers utvalgets oppfatning om at det ikke trengs innføres noen ordning der staten garanterer for deler av avviket mellom anslått og faktisk skatteingang.*²

Selskapsskatt

¹ 60 istedenfor 55 % kompensasjonsgrad og trekkprosent i den symmetriske delen av inntektsutjevningen.

² Dvs. at vi f.eks ikke gir tilslutning til modellen for prognosebasert inntektsutjevning som Borge-utvalget lanserte.

En andel av selskapsskatten ble tilbakeført til kommunene igjen i budsjettopplegget for 2005.³ Inntekten fra selskapsskatten gjøres kjent i kommuneproposisjonen. Kommunenes andel av selskapsskatten er ingen tilleggssinntekt for kommunene. Da en andel av selskapsskatten (5.486 mill. kr) ble tilbakeført til kommunene i 2005, ble rammetilskuddet redusert med 4.371 mill. kr, og skatt fra forskuddspliktige skattytere redusert med 1.115 mill. kr. Selv om dagens fordeling av selskapsskatten tar utgangspunkt i lokaliseringen av arbeidsplassene i den enkelte virksomhet, er det store inntektsforskjeller knyttet til selskapsskatten mellom kommunene. I tillegg vil selskapsskatten kunne variere mye fra år til år for den enkelte kommune. De fire representantene fra Regjeringspartiene i Sørheim-utvalget anbefaler at selskapsskatten avvikles som kommunal inntekt, og at den kommunale delen av skatt fra personlige skattytere øker tilsvarende.

Våre kommentarer og anbefalinger:

Det er ikke dokumentert at lokalpolitikeres interesse for næringsutvikling var lavere i de årene hele selskapsskatten tilfalt staten enn i årene etter omleggingen. Erfaring viser at tilrettelegging for etablering av nye og sikring av eksisterende arbeidsplasser uansett har høy prioritet blant lokale folkevalgte. Mange kommuner har utviklet et fruktbart samarbeid om etablering av næringsarealer. En konkurranse om selskapsskatten mellom nabokommuner kan vanskeliggjøre samarbeidsløsninger som er samfunnsøkonomisk riktige. Fordi selskapsskatten er svært ulikt fordelt på kommunene, tilsier målsettingen om et likeverdig tjenestetilbud en enda høyere utjevning av skatteinntektene dersom kommunene skal ha en andel av selskapsskatten enn om kommunene kun får skatt fra personlige skattytere.

Vi syns argumentene for å fjerne selskapsskatten som kommunal inntektskilde er mer tungtveiende enn motargumentene, og går derfor inn for at selskapsskatten igjen skal bli en fullt ut statlig skatteinntekt f.o.m. 2009. Vi ønsker at bortfallet av selskapsskatt også kompenseres noe i form av økt rammetilskudd (dvs. innbyggertilskuddet over inntektssystemet) – altså ikke at hele kompensasjonen kommer som økt skatt fra personlige skattytere/forskuddsordningen. Igjen legger vi her fordelingsmessige hensyn stor vekt, og konstaterer blant annet at rammetilskuddet isolert sett ble redusert ganske mye da selskapsskatten ble gjeninnført i 2005.⁴

Inntektsutjevning

Sørheim-utvalgets flertall mener at selve utjevningsmodellen med en symmetrisk utjevning i bunnen og en tilleggskompensasjon til kommuner med skatteinntekter under 90 % av landsgjennomsnittet, er oversiktlig samtidig som det tas særlig hensyn til kommuner med lave skatteinntekter. Flertallet mener at inntektsutjevningen ikke er tilstrekkelig i forhold til å sikre kommuner med svakt inntektsgrunnlag

³ Etter å ha vært fordelt til staten fullt ut i perioden 1999-2004.

⁴ Med tett opp til 80 % av selskapsskatten på 5,486 mrd. kr ved gjeninnføringen i 2005.

nødvendige ressurser og anbefaler å øke kompensasjonsgraden og trekkprosenten med 5 %-poeng fra 55 % til 60 % innenfor den symmetriske delen av utjevningen.⁵

Våre kommentarer og anbefalinger:

Vi støtter tilrådingen fra flertallet i Sørheim-utvalget. Inntektsutjevningen ble gjort sterkere samtidig med gjeninnføringen av selskapsskatt i 2005. Ved at inntektsutjevningen nå foreslås å bli enda noe sterkere (ved en økning fra 55 til 60 % i den symmetriske delen), samtidig som kanskje selskapsskatten reverseres igjen, mener vi det blir gjort tilstrekkelige tilpasninger ut fra fordelingshensyn. Vi vektlegger at det også må være tilstrekkelige incentivvirkninger i et system som baserer seg på en rimelig stor skatteandel. Med 60 % kompensasjonsgrad og 35 tilleggskompensasjon for kommuner under 90 % av landsgjennomsnittet for skatteinntekter, vil alle disse kommunene ha en incentiveffekt på bare 5 % av én ekstra skattekrone.⁶ Ved en meget sterk grad av inntektsutjevning blir derfor incentiveeffektene knyttet til egen skatteinntektsutvikling høyst beskjedne, noe som egentlig trekker i retning av at frie inntekter i stor grad kunne bestått av rammeoverføringer alene. Så lenge vi ønsker en skatteandel i intervallet 45-50 %, bør det derfor også være klare incentiveeffekter i skattefinansieringen.

Distriktpolitiske tilskudd

I tillegg til å sikre innbyggerne grunnlag for et likeverdig tjenestetilbud skal inntektssystemet også bidra til å opprettholde bosettingsmønsteret slik at hele landet tas i bruk. For å få til dette skal deler av inntektssystemet sørge for inntektsulikheter slik at små kommuner og kommuner i Nord-Norge har mulighet til å ha et bedre utbygd tjenestetilbud enn andre kommuner. Utvalgets flertall anbefaler å samle dagens regionalpolitiske ordninger i inntektssystemet, dvs. Nord-Norgetilskuddet, regionaltilskuddet og en del av skjønnsrammen som fordeles på grunnlag av regionalpolitiske vurderinger, i ett nytt distriktpolitisk tilskudd. Kriteriene for fordeling av det nye tilskuddet kobles til det distriktpolitiske virkeområdet. Sørheim-utvalgets forslag til nytt tilskudd omfatter kommuner som har de største distriktpolitiske utfordringene (kommuner i sone IV og III) og som har en gjennomsnittlig skatteinntekt de siste tre årene som er lavere enn 120 prosent av landsgjennomsnittet.⁷ Sone II ligger også innenfor virkeområdet til de distriktpolitiske virkemidlene, men ingen av kommunene her er kvalifisert for distriktpolitisk tilskudd ifølge utvalgets modell.

Våre kommentarer og anbefalinger:

⁵ Mens (ekstra-)kompensasjonsgraden og referansenivået for tilleggskompensasjonen opprettholdes på hhv. 35 % og 90 %.

⁶ Kommuner som ligger utover 90 % av landsgjennomsnittet, vil ha en marginal incentiveffekt på 40 % (mot 45 % i dagens system).

⁷ I tillegg til alle kommuner i sone IV innenfor skattegrensen foreslås det at kommuner innenfor sone III med en indeks lavere enn 35 tildeles fullt tilskudd

Dagens regionalpolitiske ordninger i inntektssystemet er i hovedsak basert på geografi (Nord-Norgetilskuddet), innbyggertall (regionaltilskuddet) og skatteinntekter (regionaltilskuddet), mens det ikke ligger noen direkte vurdering til grunn for hvilke kommuner som har behov for regionalpolitiske tiltak. *Vi støtter utvalgets forslag om å koble et nytt distriktspolitisk tilskudd til det distriktspolitiske virkemiddelområdet.* Vi vil argumentere for at utfordringene ved å være en distriktskommune med lave inntekter og lavt innbyggertall i praksis ikke er så skarpt avgrenset som dagens utforming av regionaltilskuddet indikerer: Utfordringene er mye av de samme selv om en kommune akkurat skulle passere dagens maksimale innbyggertall på 3.199. Vi støtter derfor de prinsippene i modellen fra Sørheim-utvalget som er mer fleksible⁸ og som derfor ikke gir like dramatiske utslag av små endringer i innbyggertall som dagens regionaltilskudd. Dette bidrar til mer langsiktighet i de distriktspolitiske overføringene over inntektssystemet, noe som vi ser på som en klar fordel.

Fordelingen av distriktstilskuddet mellom de ulike sonene i Sørheim-utvalgets modell er basert på en skjønnsmessig vekting mellom sonene, bl.a. ut fra et ønske om fremdeles å prioritere Nord-Norge spesielt innenfor det distriktspolitiske tilskuddet, og ønsket om å begrense omfordelingsvirkningene. Den finmaskede inndelingen (graderingen) av distriktstilskuddet for kommuner i sone III med indeks i intervallet 35-46, baseres også på skjønnsmessige vurderinger.⁹

Vi mener utvalgets forslag har noen klare, uheldige omfordelingsvirkninger ved at mange typiske og små distriktskommuner kommer til dels vesentlig dårligere ut. Utvalgets flertall slår da også fast at små kommuner som mister regionaltilskudd, må vurderes særskilt i forbindelse med den helhetlige gjennomgangen av inntektssystemet, og eventuelt kompenseres gjennom skjønnstilskuddet. *Vi syns at innføring av et særskilt småkommune-tilskudd vil være en høyst aktuell "kompensasjonsmodell" – og tilrår sterkt at slik kompensasjon utløses som en del av det distriktspolitiske tilskuddet.* Generelt ser vi for oss at modellen utformes ved at alle kommuner (utenom de i Nord-Norge og de utenfor virkeområdet/sone I) som ikke får kompensert regionaltilskuddet helt eller delvis i form av det nye distriktstilskuddet, får utløst et småkommune-tilskudd i tillegg. Dette småkommune-tilskuddet oppfattes da å være en del av den totale rammen for distriktstilskuddet, men at det finansieres med friske midler ved selve innføringen (på linje med hva vi foreslår for vekstkommune-tilskuddet).

Foruten at kommunen ligger innenfor virkeområdet til de distriktspolitiske virkemidlene (sone IV, III eller II), ser vi for oss at småkommune-tilskuddet skal omfatte

⁸ Ved at det heller benyttes gjennomsnittsberegninger for skatteinntektene de siste tre årene og at det ikke settes noen absolutt øvre grense for en kommunes innbyggertall.

⁹ Selve lengden på intervallet må også oppfattes å være skjønnsmessig fastsatt.

kommuner med gjennomsnittlig innbyggertall under 2.000 de siste tre årene og gjennomsnittlig skatteinntekt under 120 % av landsgjennomsnittet i samme periode. Vi ser ellers for oss at tilskuddet utmåles uavhengig av hvilken distriktsindeks den enkelte kommune måtte ha. *I vedlegg har vi vist en alternativ utforming av beregningsprinsipper (modell 4) for utmåling av et særskilt småkommune-tilskudd som del av det nye distriktpolitiske tilskuddet.*¹⁰

Vi viser til avsnittet om skjønnsmidler der vi argumenterer for også å inkludere kompensasjonen for differensiert arbeidsgiveravgift i det distriktpolitiske tilskuddet. Vi mener det ville vært fordelaktig at også denne kompensasjonen hadde blitt inkludert og lagt inn som egen kolonne i utmålingen av distriktstilskuddet (på linje med hva vi foreslår for småkommune-tilskuddet), slik at all distriktpolitikk i inntektssystemet blir samlet i ett tilskudd.

Befolkningsoppdatering og "vekst-tilskudd"

Sørheim-utvalget anbefaler å opprettholde oppdateringen av innbyggertallet ved beregningen av inntektsutjevningen. Vekstkommuner får da rask kompensasjon for nye innbyggere. Når det gjelder fordelingen av innbyggertilskuddet og beregning av utgiftsbehov (utgiftsutjevningen) anbefaler utvalget å endre telledato til 1. juli året før budsjettåret. Utvalget foreslår videre at kommuner som har en befolkningsøkning som er høyere enn det doble av veksten på landsbasis i gjennomsnitt de siste tre årene, og som har lavere skatteinntekter enn 140 % av landsgjennomsnittet i samme periode, får et veksttilskudd. Tilskuddet settes til 50.000 kr per nye innbygger utover vekstgrensen.

Våre kommentarer og anbefalinger:

Kommunene har små muligheter til å forutse konsekvensene av befolkningsendringene i rammetilskuddet. *Av hensyn til forutsigbarhet og forenkling støtter vi utvalgets forslag om endring i telledato for fordeling av innbyggertilskudd og beregning av utgiftsutjevningen.* For at effektene av endret innbyggertall og alderssammensetning skal kunne inkluderes i beregningen av det foreslåtte inntektsgarantitilskuddet, er det også nødvendig med en slik endring i telletidspunkt. *Vi kan derfor argumentere for endring av telledato siden vi også støtter forslaget om innføring av et inntektsgarantitilskudd.* Det frigjøres også noen skjønnsmidler ved en slik omlegging, siden det ikke vil være behov for en særskilt avsetning i skjønnsmiddelrammen som i nåværende system har gått til delvis kompensasjon for tap ved oppdatering av innbyggertall i reberegningen av rammetilskuddet det aktuelle år.¹¹

¹⁰ Til hver av modellene er det også lagt ved effektberegninger hvor det sammenlignes både mot regionaltilskuddet og forslaget til distriktpolitisk tilskudd i modellen fra Sørheim-utvalget (modell 1).

¹¹ 50 mill. kr avsatt sentralt både i 2007 og 2008. I tillegg har vel også noe av fylkesmennenes "frie skjønnsmidler" blitt anvendt til slik kompensasjon.

Vi støtter anbefalingen om et eget veksttilskudd i samsvar med beregningsprinsippene i modellen fra Sørheim-utvalget. Vi syns det er naturlig at innføringen av et slikt nytt tilskudd finansieres av friske midler, siden det er snakk om en særskilt kompensasjon til én bestemt gruppe kommuner.

Skjønnsmidler

Skjønnsmidlene er bl.a. et supplement til innbyggertilskuddet for å ivareta spesielle lokale forhold som ikke i tilstrekkelig grad fanges opp av den kriteriebaserte utgiftsutjevningen. En del av skjønnsmidlene har også regionalpolitisk begrunnelse. Sørheim-utvalget anbefaler å redusere skjønnsrammen ved å overføre midler til det distriktpolitiske tilskuddet, til veksttilskuddet og at kompensasjon for endringene i inntektssystemet i perioden 2002 – 2006 legges til innbyggertilskuddet.

Våre kommentarer og anbefalinger:

Vi støtter innstillingen til utvalget om en viss reduksjon i skjønnsmidlene, men anbefaler at alle regionalpolitiske midler løftes ut av skjønnsmiddelrammen. Vi ønsker derfor at også den delen av skjønnsrammen som kompenserer kommuner for forhøyet sats etter tilbakeføringen av differensiert arbeidsgiveravgift, trekkes ut fra skjønnsmidlene og legges inn i rammen for det distriktpolitiske tilskuddet. Dette vil bare være en teknisk justering da kompensasjonen for differensiert arbeidsgiveravgift forutsettes å bli fordelt på samme måte uavhengig av hvilken statsbudsjett-post som den legges inn under. All distriktpolitikk i inntektssystemet vil da bli samlet i ett tilskudd.

Overgangsordningen/inntektsgarantitilskudd

Dagens overgangsordning har blitt kritisert for å være komplisert bl.a. fordi det kan være en skjønnsmessig vurdering om en endring skal omfattes, at større endringer kan få en særskilt overgangsperiode i skjønnsmidlene, m.v. Sørheim-utvalget anbefaler at dagens overgangsordning erstattes av en inntektsgarantiordning som skjermer kommunene mot endring i rammetilskuddet som er 300 kr lavere regnet per innbygger enn den generelle endringen i rammetilskuddet på landsbasis. Inntektsgarantiordningen foreslås finansiert ved at alle landets kommuner trekkes et like stort beløp regnet per innbygger.

Våre kommentarer og anbefalinger:

Dagens overgangsordning er forutsigbar, og en kan regne på egen kommune uten at det er nødvendig å kjenne til utviklingen for alle kommunene. Imidlertid er dagens overgangsordning uavhengig av størrelsen på endringene med mindre det f. eks legges særskilt kompensasjon inn i skjønnsrammen. Dette kan føre til store årlige reduksjoner selv om ett års endring kan omfatte flere forhold som kan ha motsatt effekt for den enkelte kommune.

Det foreslåtte inntektsgarantitilskuddet vil også omfatte endring i kriterieverdiene. For kommuner med befolkningsnedgang og store endringer i befolkningssammensetningen som gir et lavere beregnet utgiftsbehov, vil et inntektsgarantitilskudd gi et tryggere og bedre sikkerhetsnett. *Vi vil vektlegge slike forhold sterkest og støtter derfor opp om Sørheim-utvalgets inntektsgarantiordning og avvikling av dagens overgangsordning.* Sørheim-utvalgets inntektsgaranti-grense på 300 kr/innb. lavere enn endringen på landsbasis, innebærer et høyere "gulv" for maksimal inntektsreduksjon fra et år til et annet sammenlignet med Borge-utvalgets innstilling. Det konstaterer vi med tilfredshet.

DISTRIKTSPOLITISK TILSKUDD – ALTERNATIV MODELLUTFORMING SAMMENLIGNET MED FORSLAGET FRA SØRHEIM-UTVALGET

Sørheim-modellen (modell 1)

		Per innb. (kroner)	Per kommune (1.000 kr)
Sone IV	tiltakssonen	3 383	14 417
Sone IV	Troms*	1 316	5 607
Sone IV	Nordland**	1 128	4 806
Sone IV	øvrige komm.	752	3 204
Sone III	Indeks 35	564	2 403
	Indeks 36-38	451	1 922
	Indeks 39-41	338	1 442
	Indeks 42-44	226	961
	Indeks 45-46	113	481
	Indeks 47	0	0
Sone II		0	0

*) Inkl. Trømsø i sone III

**) Inkl. Bodø i sone III

Modell 2

		Per innb. (kroner)	Per kommune (1.000 kr)	Alternativ for småkommunene
Sone IV	tiltakssonen	3 383	14 417	4*(2000-innbyggertall)
Sone IV	Troms*	1 316	5 607	
Sone IV	Nordland**	1 128	4 806	
Sone IV	øvrige komm.	752	3 204	
Sone III	Indeks 35	564	2 403	
	Indeks 36-38	451	1 922	
	Indeks 39-41	338	1 442	
	Indeks 42-44	226	961	
	Indeks 45-46	113	481	
	Indeks 47	0	0	
Sone II		0	0	

*) Inkl. Trømsø i sone III

**) Inkl. Bodø i sone III

Modell 2 består egentlig av to modeller, der den enkelte kommune vil få tilskudd fra den modellen som gir best utslag. Den første modellen er den som er foreslått av Sørheim-utvalget. Men for å ta hensyn til småkommunene foreslås en alternativ modell som gir tilskudd lik *fire ganger avviket fra innbyggertallet og opp til 2000*. Den gir altså høyere tilskudd jo lavere innbyggertallet er, men kun opp til 2000 innbyggere. Modell 2 vil kun gi endringer i tilskuddet i forhold til Sørheimutvalgets forslag for de kommunene som får høyere tilskudd fra den alternative småkommunemodellen. Dette er gjort for å unngå at kommuner som har få innbyggere og samtidig kommer godt ut av Sørheim-modellen skal få altfor høy kompensasjon.

I tabellen nedenfor kan man se at tilskuddet i kolonne 9 er lik det største beløpet når man sammenligner kolonnene 5 og 8. Kommunene i sone IV vises nederst i tabellen.

Beregninger "småkommune kompensasjon" - modell 2 (45 kommuner)

Sørheimutvalgets tilskudd delt på 2 med småkommunetillegg lik 4 ganger (2000 - innb.)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	Innbyggertall 1.1.2005	Regional tilskudd 2006	Sone	Distrikts indeks	Distrikts tilskudd Sørheim	Sats på innb.	Sats på komm.	Kompens- asjon småkommu- ner	Distrikts- tilskudd Modell 4	Differanse mot Regional- tilskudd 2006	Differanse mot Sørheim
0118 Aremark	1 425	4 911	3	42	1 283	226	961	2 300	2 300	-2 611	1 017
0121 Rømskog	667	4 911	3	44	1 112	226	961	5 332	5 332	421	4 220
0541 Etnedal	1 397	4 911	3	22	3 191	564	2 403	2 412	3 191	-1 720	0
0545 Vang	1 613	4 911	3	20	3 312	564	2 403	1 548	3 313	-1 598	0
0615 Flå	1 014	4 911	3	19	2 975	564	2 403	3 944	3 944	-967	969
0632 Rollag	1 441	4 911	3	41	1 929	338	1 442	2 236	2 236	-2 675	307
0827 Hjørtal	1 633	4 911	3	42	1 329	226	961	1 468	1 468	-3 443	139
0912 Vegårshei	1 854	4 911	3	45	690	113	481	584	691	-4 220	1
0935 Iveland	1 154	4 911	2	55	0	0	0	3 384	3 384	-1 527	3 384
0938 Bygland	1 327	4 911	3	25	3 151	564	2 403	2 692	3 151	-1 760	0
1027 Audnedal	1 575	4 911	3	47	0	0	0	1 700	1 700	-3 211	1 700
1034 Hægebostad	1 594	4 911	3	34	3 302	564	2 403	1 624	3 302	-1 609	0
1144 Kvitsøy	511	4 911	3	49	0	0	0	5 956	5 956	1 045	5 956
1145 Bokn	769	4 911	2	47	0	0	0	4 924	4 924	13	4 924
1234 Granvin	1 008	4 911	3	28	2 971	564	2 403	3 968	3 968	-943	997
1265 Fedje	661	4 911	3	34	2 776	564	2 403	5 356	5 356	445	2 580
1412 Solund	875	4 911	3	17	2 896	564	2 403	4 500	4 500	-411	1 604
1413 Hyllestad	1 526	4 911	3	9	3 263	564	2 403	1 896	3 264	-1 647	0
1418 Balestrand	1 431	4 911	3	17	3 210	564	2 403	2 276	3 210	-1 701	0
1444 Hornindal	1 197	4 911	3	28	3 078	564	2 403	3 212	3 212	-1 699	134
1524 Norddal	1 817	0	3	19	3 427	564	2 403	732	3 428	3 428	0
1526 Stordal	1 007	4 911	3	30	2 971	564	2 403	3 972	3 972	-939	1 001
1545 Midsund	1 939	4 911	3	26	3 496	564	2 403	244	3 497	-1 414	0
1546 Sandøy	1 274	4 911	3	34	3 121	564	2 403	2 904	3 122	-1 789	0
0434 Engerdal	1 499	4 911	4	19	4 331	752	3 204	2 004	4 331	-580	0
0436 Tolga	1 778	4 911	4	27	4 541	752	3 204	888	4 541	-370	0
0439 Folldal	1 717	4 911	4	16	4 495	752	3 204	1 132	4 495	-416	0
0830 Nissedal	1 408	4 911	4	25	4 262	752	3 204	2 368	4 263	-648	0
0831 Fyresdal	1 353	4 911	4	28	4 221	752	3 204	2 588	4 221	-690	0
0929 Åmli	1 801	4 911	4	17	4 558	752	3 204	796	4 558	-353	0
1151 Utsira	213	4 911	4	39	3 364	752	3 204	7 148	7 148	2 237	3 784
1227 Jondal	1 078	4 911	4	21	4 014	752	3 204	3 688	4 015	-896	0
1571 Halså	1 697	4 911	4	11	4 480	752	3 204	1 212	4 480	-431	0

1613 Snillfjord	1 026	4 911	4	21	3 975	752	3 204	3 896	3 976	-935	0
1622 Agdenes	1 799	4 911	4	30	4 556	752	3 204	804	4 557	-354	0
1632 Roan	1 074	4 911	4	13	4 011	752	3 204	3 704	4 012	-899	0
1633 Osen	1 052	4 911	4	11	3 995	752	3 204	3 792	3 995	-916	0
1723 Mosvik	888	4 911	4	23	3 871	752	3 204	4 448	4 448	-463	577
1725 Namdalseid	1 781	4 911	4	24	4 543	752	3 204	876	4 543	-368	0
1738 Lierne	1 509	4 911	4	19	4 338	752	3 204	1 964	4 339	-572	0
1739 Røyrvik	542	0	4	12	3 611	752	3 204	5 832	5 832	5 832	2 221
1743 Høylandet	1 247	4 911	4	20	4 141	752	3 204	3 012	4 142	-769	0
1748 Fosnes	717	4 911	4	12	3 743	752	3 204	5 132	5 132	221	1 389
1749 Flatanger	1 205	4 911	4	8	4 110	752	3 204	3 180	4 110	-801	0
1755 Leka	609	4 911	4	5	3 662	752	3 204	5 564	5 564	653	1 902
Sum		211 173			140 305				179 121	-32 052	38 816